

இமானுயெலின்

கனவு

இமானுயேல்

ஒஃபோஸு

எபோவா'வின்

உண்மைக் கதை

இமானுயெலின்

கனவு

ஒரு உண்மைக் கதை

கதை: லோரி ஆன் தாம்சன்

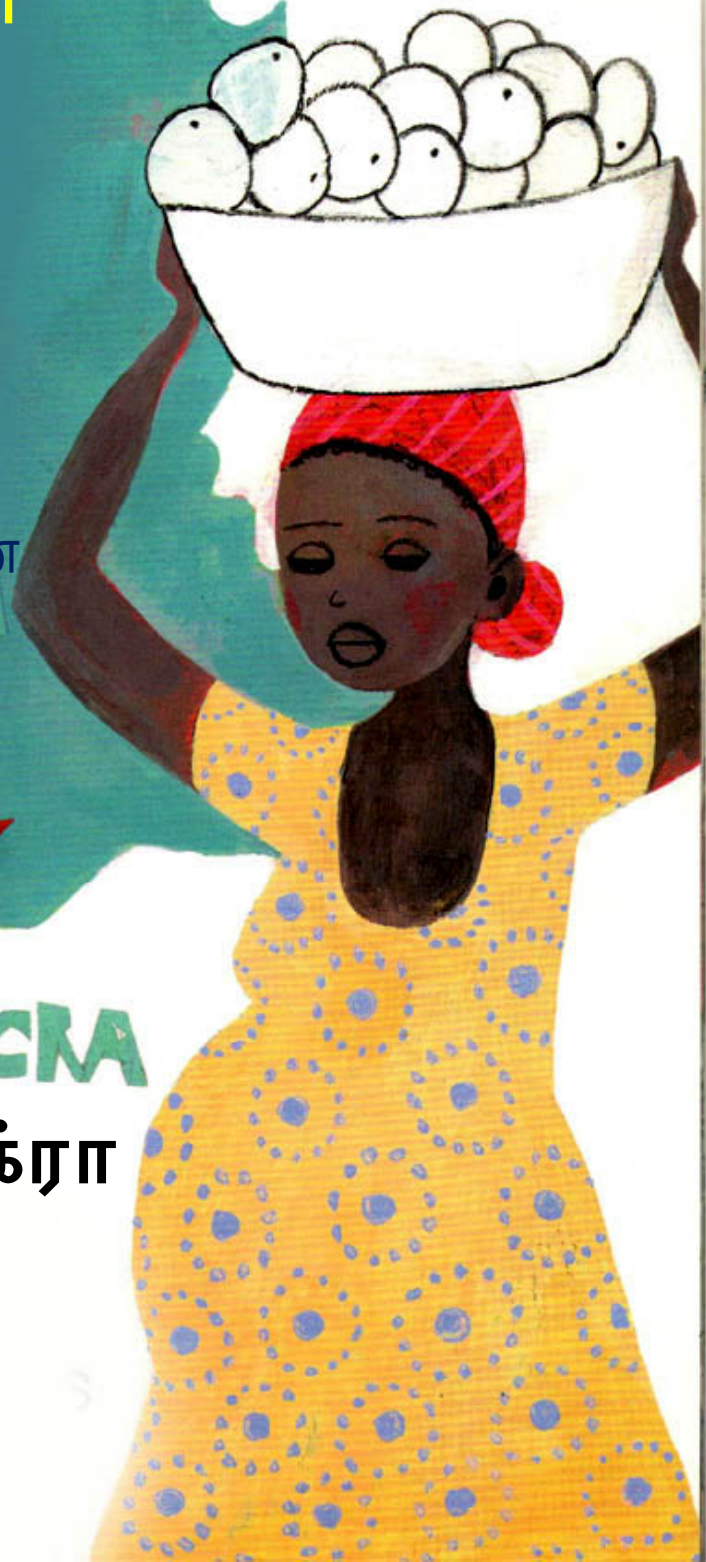
படங்கள்: ஷான் க்வால்ஸ்

தமிழில்: ராம்

கானா

அக்ரா

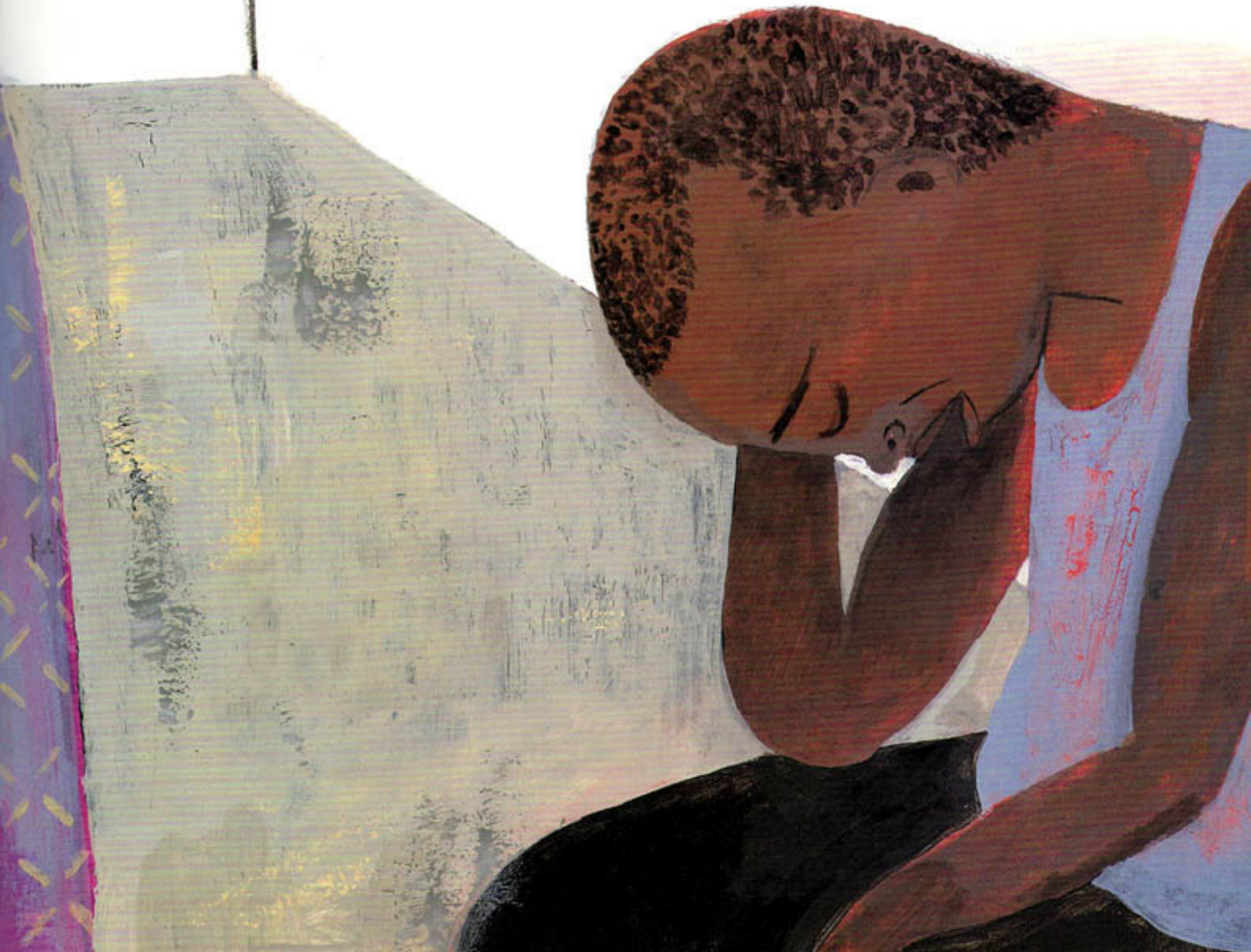
மேற்கு ஆஃப்ரிக்காவில் உள்ள கானாவில் ஆண் குழந்தை
ஒன்று பிறந்தது:

ஒளி வீசின இரு கண்கள்,

வீறிட்டு அழச் சக்தி கொடுத்தன இரு நுரையீரல்கள்,

மூடி மூடித் திறந்தன இரு சிறிய பட்டுக்கைகள்,

ஆனால் அக்குழந்தையால் உதைக்க முடிந்ததோ அதன் ஒரு
கால் மட்டுமே.

எதற்கும் பிரயோசனப்படப்போவதில்லை இக்குழந்தை,
இவன் ஒரு சாபக்கேடு என அனைவரும் கருதினர்.

குடும்பத்தை விட்டே ஓடிப்போனார் தந்தை,
ஆனால் அக்குழந்தையின் அம்மா மனம் தளரவில்லை.
அவளின் பெயர் கம்ஃபர்ட்.

தனது முதல் குழந்தைக்கு **இமானுயெல்** எனப்
பெயரிட்டாள்.

“கடவுள் நம்மோடு இருக்கிறார்” என்பதே அதன்
பொருள்.

வளர்ந்து வந்த இமானுயெலிடம் அவனின் தாய் கம்ஃபர்ட், “உனக்கு என்ன வேண்டுமோ அது உனக்கு நிச்சியம் கிடைக்கும், ஆனால் அதைப் பெறுவதற்கு நீயே சுயமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும்” என்றார்.

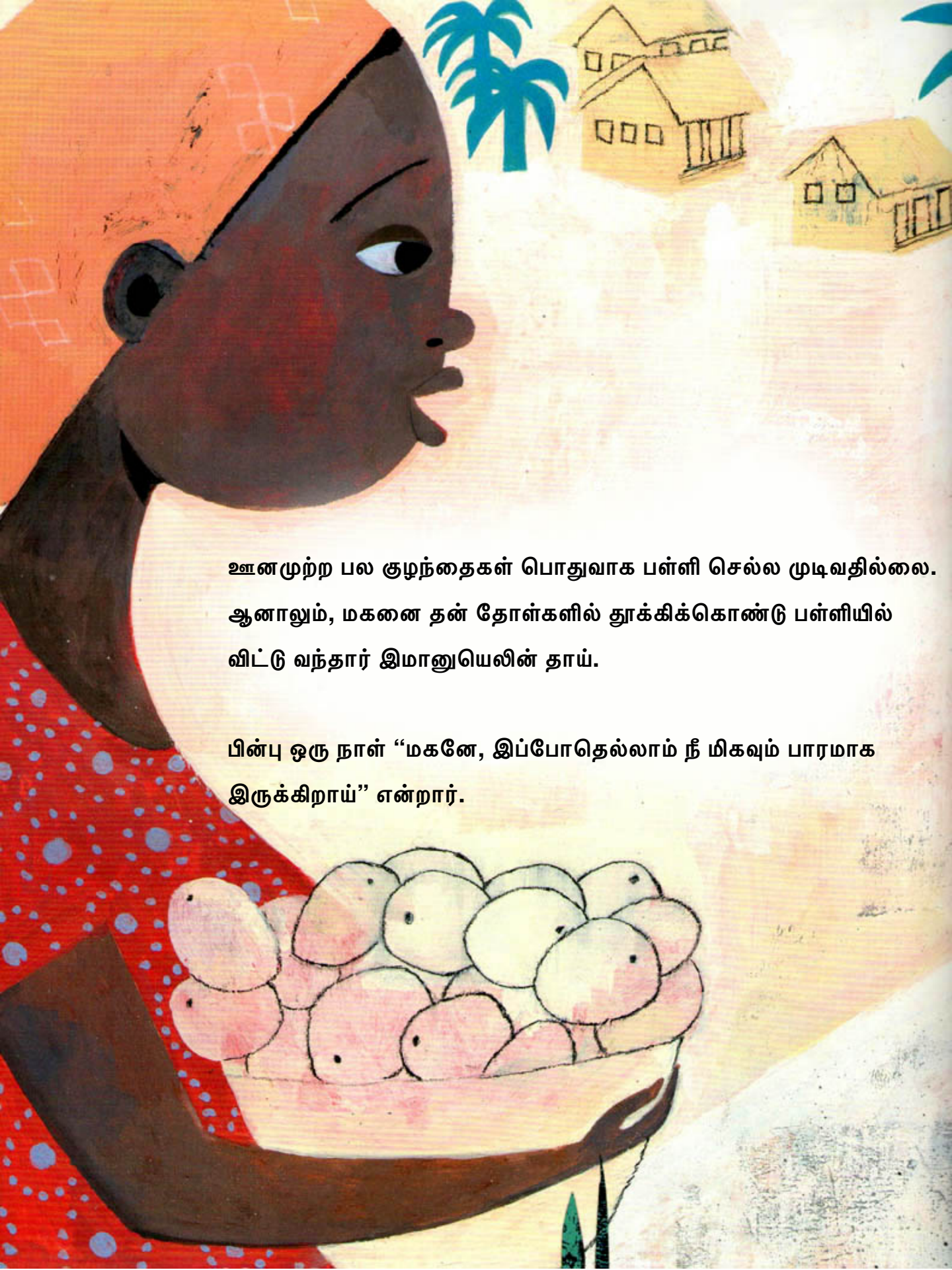
அவன் நாளடைவில் தவழவும், குதிக்கவும்
கற்றுக் கொண்டான்

தண்ணீர் கொண்டுவரவும், தென்னை
மரத்தில் ஏறவும் கற்றுக் கொண்டான்.

பணம் சம்பாதிப்பதற்காக ஷுக்களையும் பாலிஷ் போட்டான்.

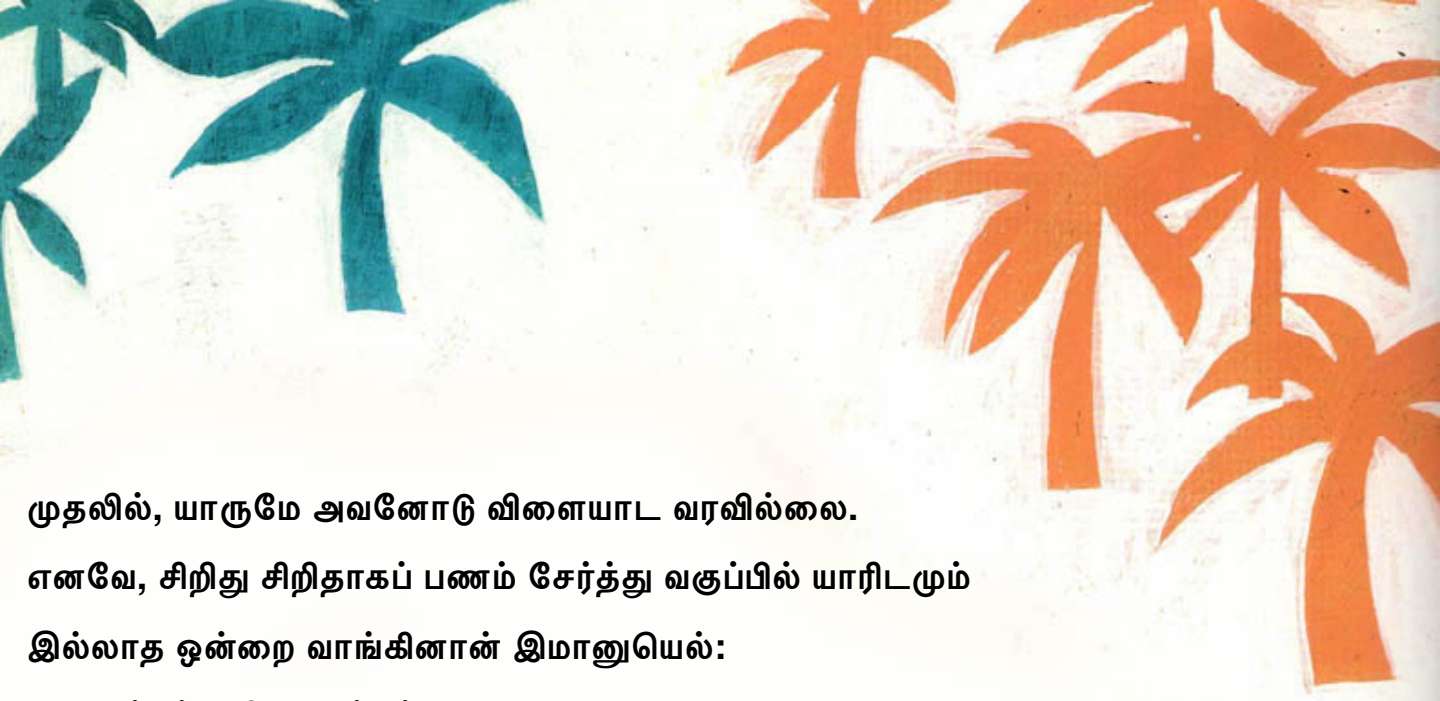
ஊனமுற்ற பல குழந்தைகள் பொதுவாக பள்ளி செல்ல முடிவதில்லை.
ஆனாலும், மகனை தன் தோள்களில் தூக்கிக்கொண்டு பள்ளியில்
விட்டு வந்தார் இமானுயெலின் தாய்.

பின்பு ஒரு நாள் “மகனே, இப்போதெல்லாம் நீ மிகவும் பாரமாக
இருக்கிறாய்” என்றார்.

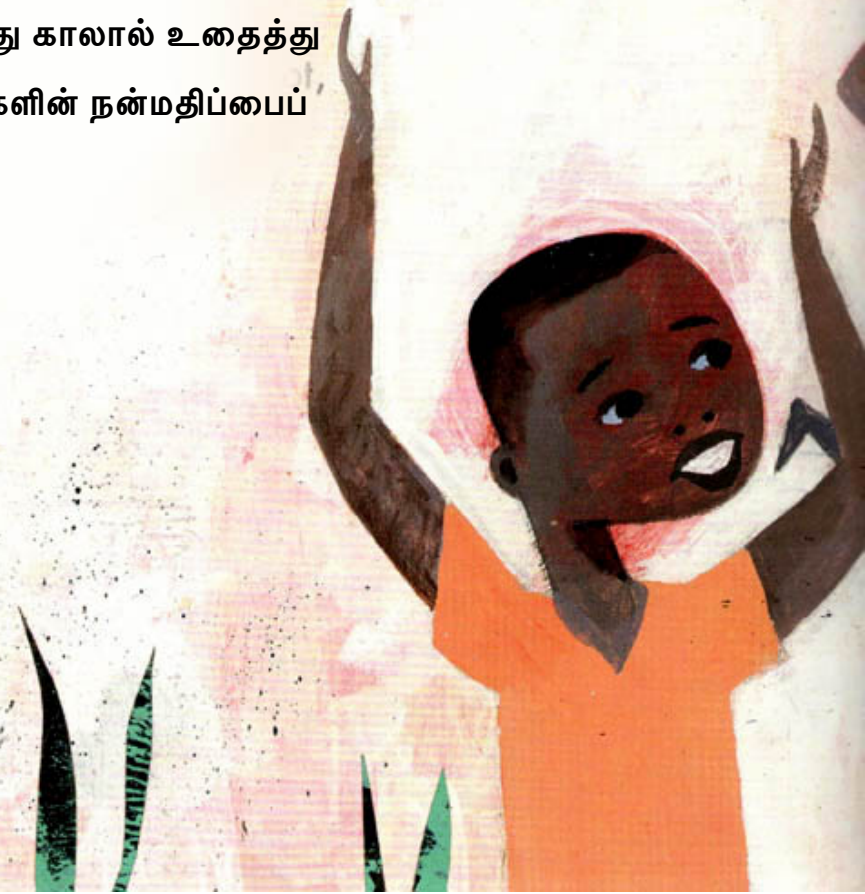
அன்றிலிருந்து, இரண்டு மைல் தூரத்தில் இருந்த பள்ளிக்குத்
தானாகச் சென்று வர ஆரம்பித்தான் இமானுயெல்.

ஒற்றைக்காலில்,
குதித்துக் குதித்து,
தனியாக.

முதலில், யாருமே அவனோடு விளையாட வரவில்லை.
எனவே, சிறிது சிறிதாகப் பணம் சேர்த்து வகுப்பில் யாரிடமும்
இல்லாத ஒன்றை வாங்கினான் இமானுயெல்:
ஒரு புத்தம் புதிய கால்பந்து.
நண்பர்களும் அதைக் கண்டிப்பாக விளையாடலாம்...
இமானுயெலையும் விளையாட்டில் சேர்த்துக் கொண்டால் மட்டுமே.

அவனின் பாட்டி கொடுத்த ஊன்றுகோல்களின் மூலம் சுற்றிச்சுழன்று,
பாய்ந்து கால்பந்தை அவனின் இடது காலால் உதைத்து
சந்தோஷமாய் விளையாடி நண்பர்களின் நன்மதிப்பைப்
பெற்றான் இமானுயெல்.

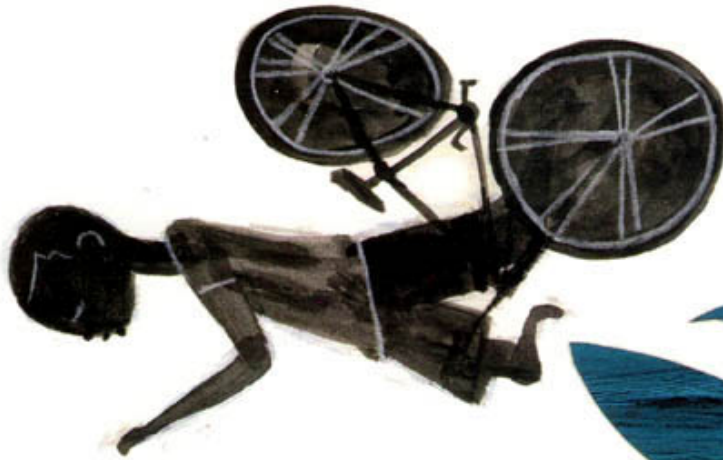

அவனின் புதிய நண்பர்கள் சிலர், அவரவர் மதிய உணவிற்கான பணத்தை மிச்சப்படுத்தி வாடகைக்கு சைக்கிள் எடுத்து ஓட்டிப்பழகினர்.

இமானுயெலும் அவர்களோடு சேர்ந்து சைக்கிள் ஓட்ட முடியுமா?

இமானுயெலின் சைக்கிளை வேகமாகத் தள்ளி, நிலையாக ஓட்ட உதவினான் அவனின் நண்பன் காட்வின்.

சைக்கிளை ஓட்டமுடியாமல் பல முறை நிலை குலைந்து விழுந்தான் இமானுயெல். ஆனால் கடைசியில்...

அவன்
சைக்கிள் ஓட்டக்
கற்றுக்கொண்டான்.

இமானுயெலுக்கு பதிமூன்று வயதான போது, அவனின் தாய் கம்ஃபர்ட் நோய்வாய்ப்பட்டாள்.

அவளால் முன்போல் சந்தையில் காய்கறி விற்க முடியவில்லை, இமானுயெலின் தம்பி, தங்கை இருவருக்குமே வேலை செய்யும் வயதில்லை.

இமானுயெல் தான் தன் குடும்பத்தை காப்பாற்றியாக வேண்டும்.
தன் தாய் எவ்வளவு கூறியும் கேளாமல், வீட்டை விட்டு வெளியேறி
நள்ளிரவில் கானாவின் தலை நகரான அக்ரா செல்லும் ரயிலில்
ஏறினான் இமானுயெல்.

குடும்பத்தை காப்பாற்ற 150 மைல் தொலைவில் இருந்த அக்ரா என்ற
அப்பெரு நகரத்திற்கு தனியாகச் சென்ற இமானுயெலுக்குத்
தெரியாது,
தன் குடும்பத்தை மறுபடி சந்திக்க இரண்டாண்டுகள் ஆகும் என்பது.

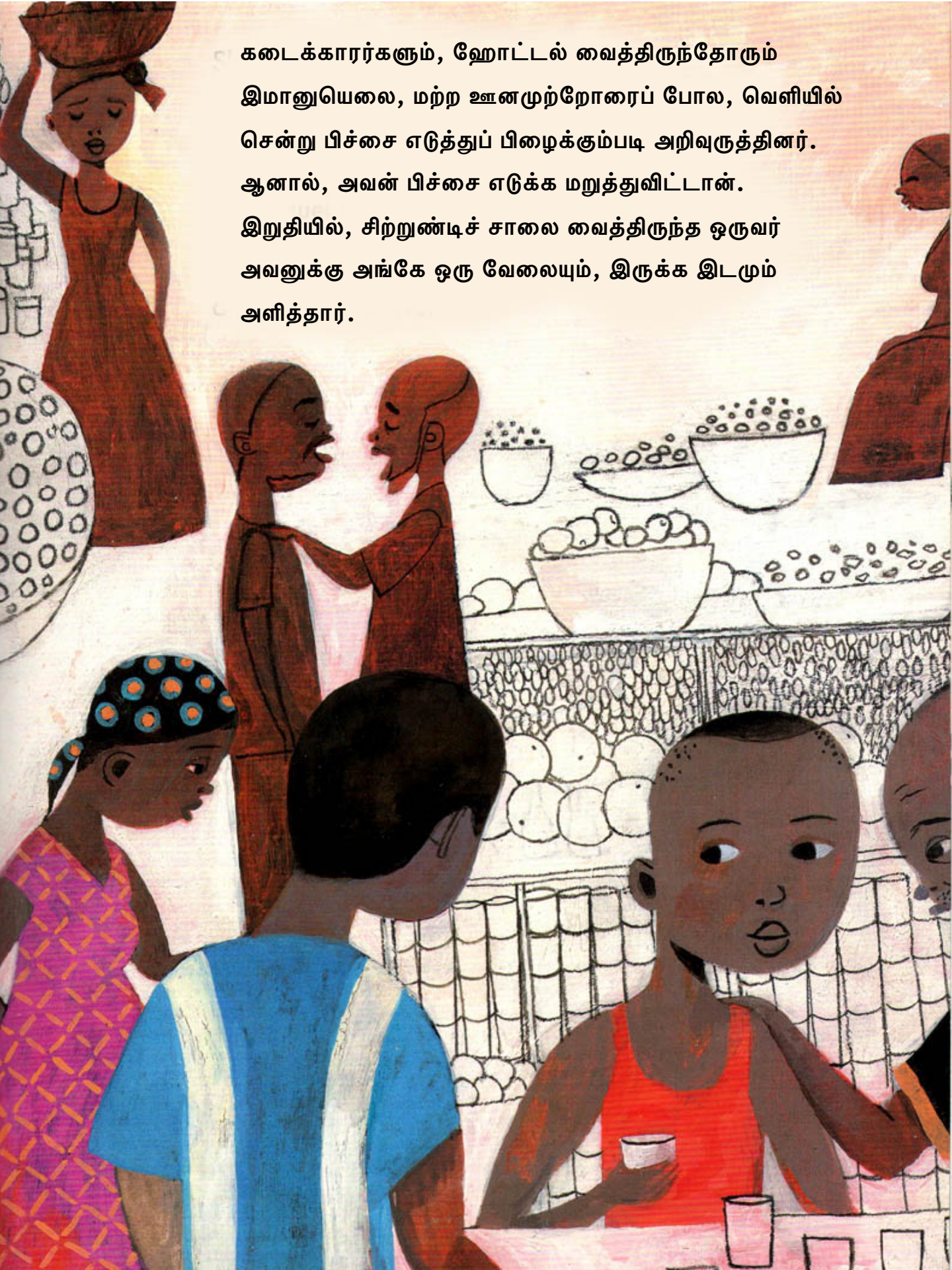
மனம் முழுக்க நம்பிக்கையுடன் அக்ரா வந்ததைந்தான்
இமானுயெல்.

நகரத்தில் மக்கள் கூட்டம்!

ஆனால், யாருமே அவனுக்கு வேலை கொடுக்கத்
தயாராக இல்லை.

கடைக்காரர்களும், ஹோட்டல் வைத்திருந்தோரும்
இமானுயெலை, மற்ற ஊனமுற்றோரைப் போல, வெளியில்
சென்று பிச்சை எடுத்துப் பிழைக்கும்படி அறிவுருத்தினர்.
ஆனால், அவன் பிச்சை எடுக்க மறுத்துவிட்டான்.
இறுதியில், சிற்றுண்டிச் சாலை வைத்திருந்த ஒருவர்
அவனுக்கு அங்கே ஒரு வேலையும், இருக்க இடமும்
அளித்தார்.

கடையில் வேலை இல்லாத சமயங்களில்
ஷக்களை பாலீஷ் செய்தான் இமானுயெல்.
இப்படிச் சேர்த்த பணத்தை தவறாமல் வீட்டுக்கு அனுப்பி
வைத்தான் அவன்.

ஒரு நாள் ஷ பாலீஷ் வாங்குவதற்காகக் கடைக்குச் சென்ற
அவனை, பிச்சை எடுக்கத்தான் சென்றிருப்பதாக தவறாக
எண்ணித் திட்டினார் கடையின் முதலாளி.
அவமானமடைந்த இமானுயெல், அவன் கையில்
இருந்த பணத்தை கடையின் கல்லாவில்
வீசி எறிந்தான்.
தன் தவறை உணர்ந்த முதலாளி மன்னிப்பு கேட்ட
பின்பும் கூட அவன் அதை மறக்கவேயில்லை.

தன் தாய்க்கு உடல்நிலை மோசமானபோதெல்லாம்,
ஊருக்குச் சென்று அவளுக்கு பணிவிடை புரிந்தான்
இமானுயெல்.

ஒரு க்ருஸ்துமஸ் நாளன்று தன் மகனைப் பார்த்து
“எல்லோரையும் மதித்து நட, குடும்பத்தைக் காப்பாற்று,
என்றுமே பிச்சை எடுக்காதே, வாழ்வில் நம்பிக்கை இழக்காதே”
என்று கூறினாள் அவனின் தாய் கம்ஃபர்ட்.

மறுநாள் காலை, அவன் அன்புத்தாயின் உயிர் பிரிந்தது.

மனமுடைந்த அவனுக்கு, தன் தாயின் இறுதிச் சொற்கள்
அவள் அவனுக்காக விட்டுச் சென்ற பரிசுகள் போலத்
தோன்றின.

உடலில் தான் ஊனமே தவிர தன் மனதில் ஊனம்
இல்லை என இந்த உலகுக்கு காட்ட
நினைத்தான் அவன்.

அது ஒரு பெருங்கனவு.

ஆனால் அவனிடம் ஒரு திட்டம் இருந்தது.

இமானுயெலிடம் இருந்தது அவன் கூரான அறிவும்,
திடமான இதயமும்,
ஒரு வலுவான காலும்.

அவனுக்கு தேவைப்பட்டதெல்லாம்
ஒரே ஒரு சைக்கிள் மட்டுமே.

முதலில் யாருமே அவனுக்கு உதவ முன்வரவில்லை.

கானா முழுக்க சைக்கிளில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ள நினைத்த
அவன் திட்டம் ஒரு பகல் கனவு, இவனால் கண்டிப்பாக முடியாது,
என்றே அனைவரும் கருதினர்.

பின்பு இமானுயெல், அமெரிக்காவின் சான் டியாகோ மாகாணத்தில்
இருக்கும் ஊனமுற்ற விளையாட்டு வீரர்களின் சங்கத்திற்கு தன்
நிலையை விளக்கி ஒரு கடிதம் எழுதினான்.

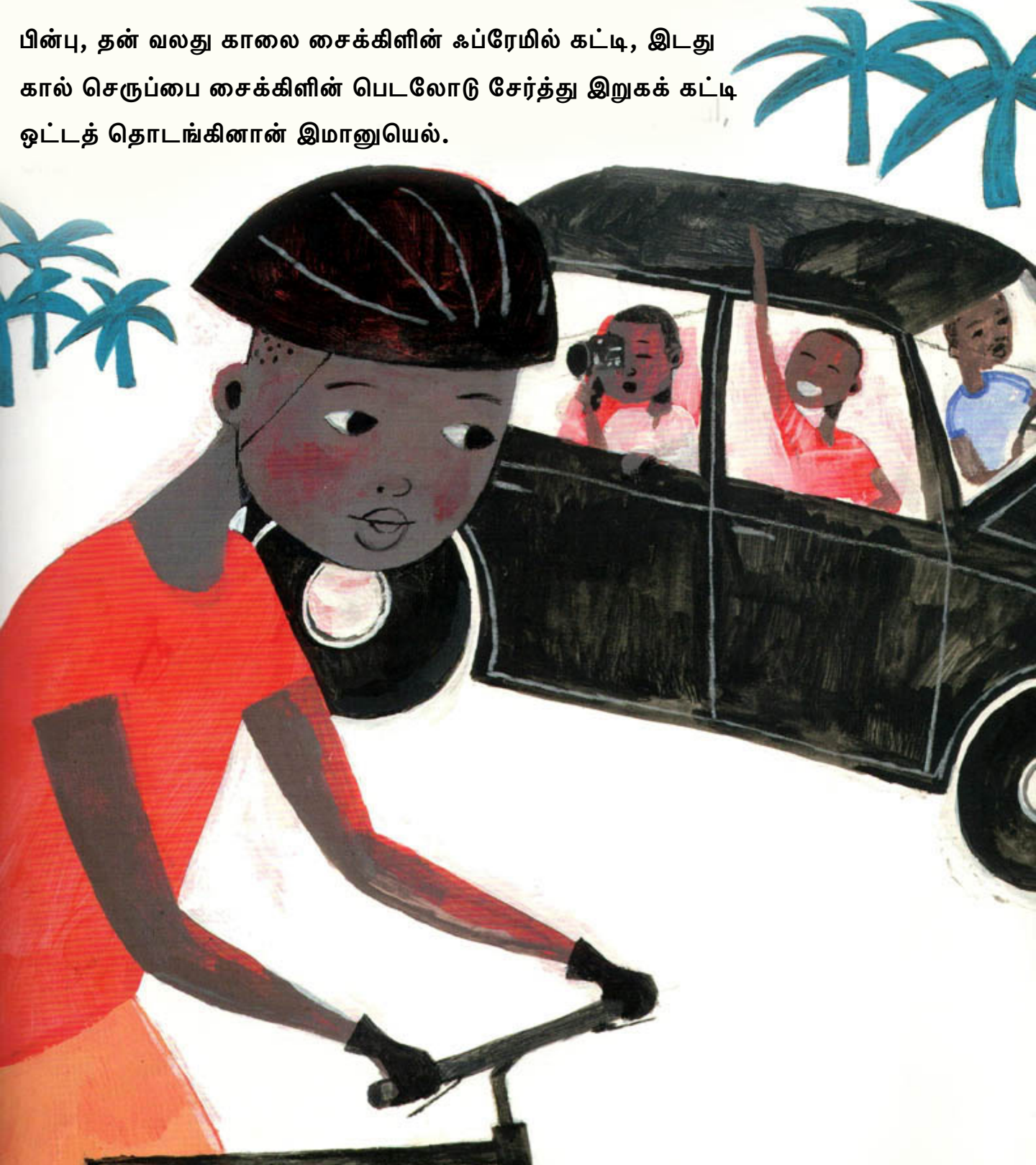
அவர்கள் அவனுக்கு ஒரு சைக்கிள் அனுப்பி வைத்தனர்... அதனுடன் ஒரு தலைக்கவசம், கால்சட்டை, கால் மற்றும் கை உறைகளும் இருந்தன!

தன் நீண்ட சைக்கிள் பயணத்திற்காக பயிற்சி எடுக்கத் தொடங்கினான் இமானுயெல்.
அந்த இலாகாவின் அரசரைச் சந்தித்து ஆசியும் பெற்றான் அவன்.

வீடு வீடாகச் சென்று அவனின் பயணம் பற்றிக் கூறி ஆதரவு திரட்டினான் இமானுவெல்.
இறுதியில் ஒரு காரை வாடகைக்கு அமர்த்தி அதில் ஒரு காமிரா, குடிக்கத் தண்ணீர்,
மற்றும் நண்பர்கள் பின்தொடர பயணத்தைத் தொடங்குவதாகத் திட்டமிட்டான்.

பின்பு, தன் வலது காலை சைக்கிளின் ஃப்ரேமில் கட்டி, இடது
கால் செருப்பை சைக்கிளின் பெடலோடு சேர்த்து இறுகக் கட்டி
ஒட்டத் தொடங்கினான் இமானுவெல்.

பரபரப்பான அக்ரா நகர வீதிகளின் ஊடாக சைக்கிளை
மிதித்துச் சென்றான் இமானுயெல்.

மழைக் காடுகள், மலைப்பாதைகள் மேலாகவும், சேறு கலந்த
ஆறுகளைத் தாண்டியும் சைக்கிளை மிதித்தான். பின்பு ஓடம்
மரங்கள் நிறைந்த காடுகள், வாழைத்தோட்டங்கள் வழியாக
மிதித்து கும்சாய் நகரச் சந்தையை வந்தடைந்தான்.

நெடுஞ்சாலைகளில் பெரிய பெரிய வண்டிகள் அவன் முன்னால்
சீறிப் பாய்ந்து சென்ற போது, ஏனோ காட்டுமிருகங்களின்
நினைவு வந்தது அவனுக்கு.

பின்பு, பரந்த புல்வெளிகள் வழியாக சைக்கிளை மிதித்து
டமாலே என்னும் பழமையான நகரத்திற்கு வந்தான்.
தன் தாய் நாடான கானாவை மேலும், கீழும், குறுக்கிலும்,
நெடுகிலும் சைக்கிளிலேயே சுற்றி வந்த அவனின் சட்டையில்
கானா நாட்டின் கொடியோடு “போஃசோ” என்ற வாசகமும்
இருந்தது. “உடல் ஊனமுற்றவன்”
என்பதே அதன் பொருள்.

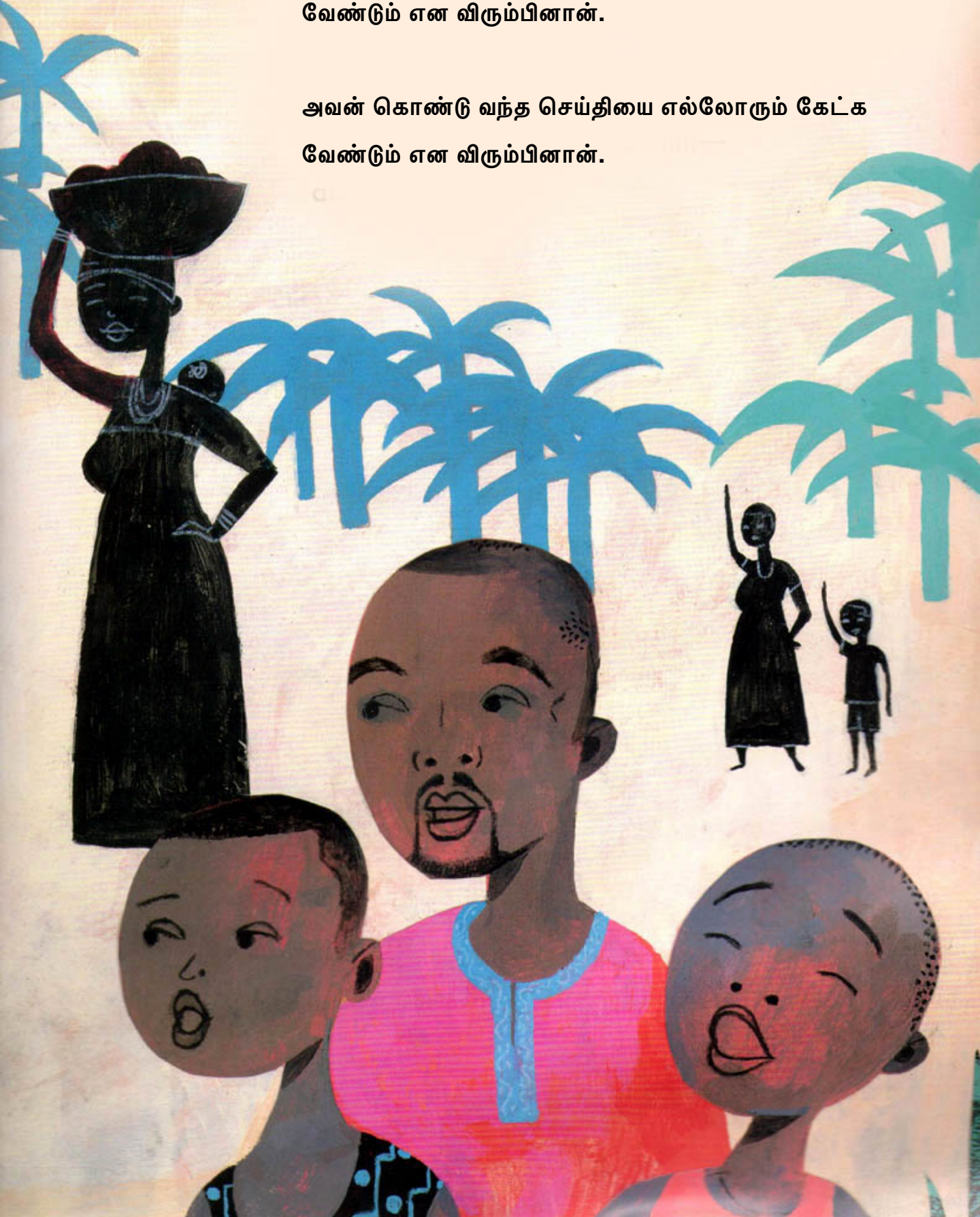

அவன் சென்ற வழியெங்கும் ஊனமுற்றவர்கள்,
ஊனமில்லாதவர்கள், ஏழை விவசாயிகள், ஜமீன்தார்கள்,
மதத்தலைவர்கள், செல்வந்தர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள்,
நிருபர்கள் என பலதரப்பட்ட மக்களோடு
கலந்துரையாடினான் இமானுவெல்.

எல்லோரும் தன்னையும் தன் ஊனத்தையும் பார்க்க
வேண்டும் என விரும்பினான்.

அவன் கொண்டு வந்த செய்தியை எல்லோரும் கேட்க
வேண்டும் என விரும்பினான்.

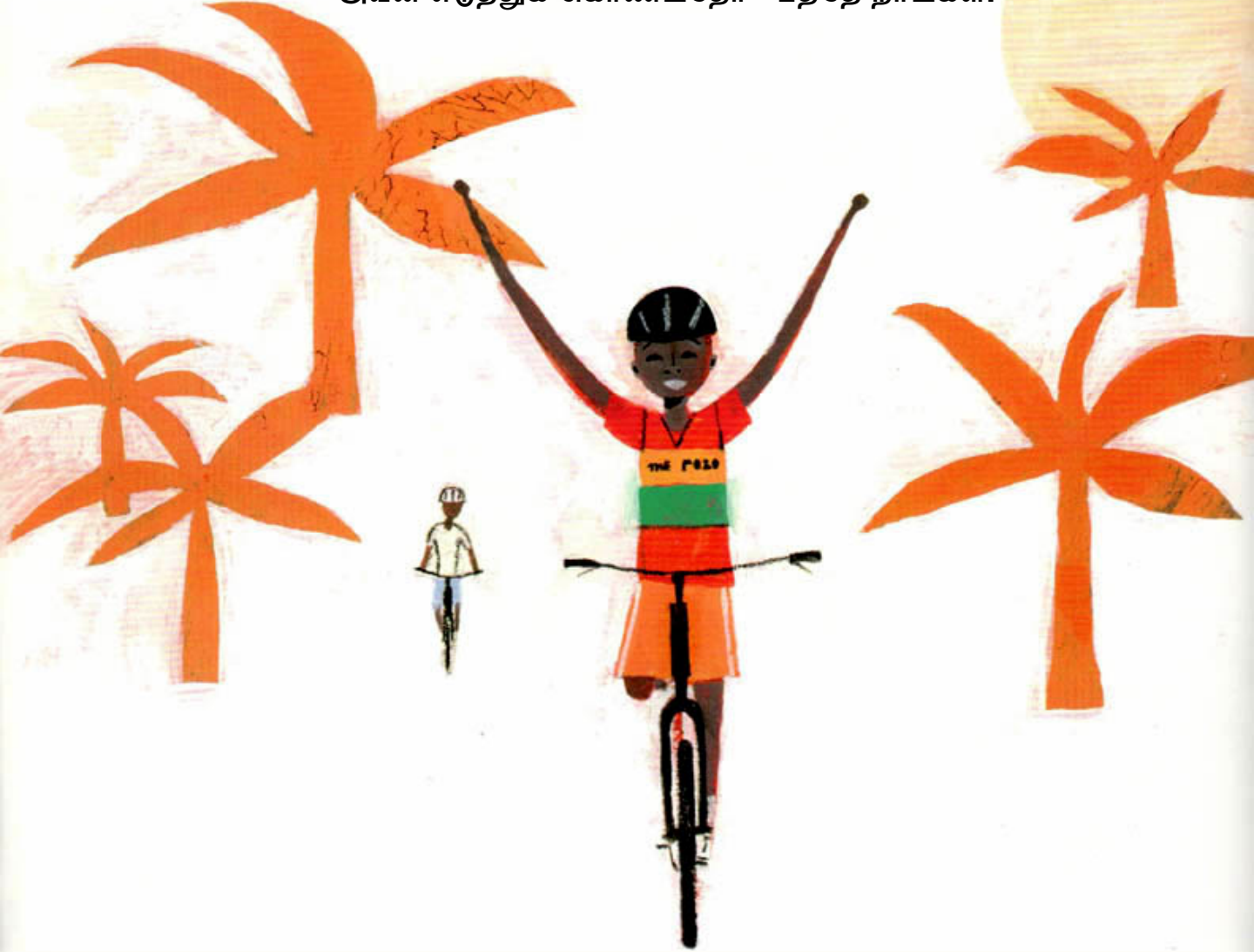
இமானுயெலின் சைக்கிள் பயணம் அவன் சென்ற வழியெங்கும்,
மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது.
குழந்தைகள் குதூகலித்தனர்.
பெரியவர்கள் சிலர் அவனோடு ஓடி வந்தனர்,
சிலர் அவரவர் சைக்கிளை அவனுடன் ஒட்டி வந்தனர்.
உடல் ஊனமுற்றோர் வீட்டை விட்டு வெளியில் வந்தனர்,
அதில் சில பேர், முதல் முறையாக.

ஒரு காலத்தில் சாபக்கேடு எனக் கருதப்பட்ட அந்தச் சிறுவன்
இன்று தேசம் புகழும் நாயகனாக ஆகிப் போனான்.

இமானுயெல் தன் மகத்தான பயணத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்தான். அக்ராவில் தொடங்கி தெற்கில் சமுத்திரம் வரை சென்று மறுபடி அக்ராவில் முடிந்த அப்பயணத்தின் மொத்த தூரம் - சுமார் நானூறு மைல், அவன் எடுத்துக் கொண்டதோ - பத்தே நாட்கள்.

இமானுயெலின் வெற்றி என்பது இச்சைக்கிள் பயணம் மட்டுமல்ல அதையும் தாண்டி அவன் நிரூபித்தது -
ஒரே ஒரு கால் இருந்தாலும் சாதிப்பதற்கு ஊனம் ஒரு தடையல்ல; மேலும், தனி ஒருவன் மனது வைத்தால் உலகையே மாற்ற முடியும் என்பதே.

“இவ்வுலகில் நாம் யாருமே முழுமை பெற்றவர்கள் (பர்ஃபக்ட்) கிடையாது, நாம் நம்மால் இயன்றவரை நல்லன செய்ய முயல வேண்டும்.”

- இமானுயெல்

ஆசிரியர் குறிப்பு

இமானுயெல் இன்றும் தன்னம்பிக்கை இழக்கவில்லை. 2001'ம் ஆண்டில் தன் 24 வயதில் கானா முழுக்க சைக்கிள் பயணம் மேற்கொண்ட பின், பல விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கு பெற்று, நைகி, இ.எஸ்.பி.என் வழங்கிய சர்வதேச விருதுகளையும் வென்றுள்ளார். 2004'ம் ஆண்டு கைரோ, எகிப்தில் ஒலிம்பிக் ஜோதியை ஏந்திச் செல்லும் அரிய வாய்ப்பும் அவருக்கு கிடைத்தது. அவரின் வாழ்கை குறித்த ஒரு ஆவணப்படத்திலும் பங்கு பெற்றுள்ளார். அதன் பெயர்

“இமானுயெல்'ஸ் கிஃப்ட்”

இமானுயெலின் சைக்கிள் பயணத்தாலும், அவரின் தொடர்ந்த போராட்டத்தாலும் 2006'ம் ஆண்டு கானாவின் பாராளுமன்றத்தில் “ஊனமுற்றோர் நலச்சட்டம்” எனும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அச்சட்டத்தின் மூலம், ஊனமுற்றோர் எவ்வித பாரபட்சமும் இன்றி நாட்டின் மற்ற குடிமக்களைப் போல சம உரிமை கொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இது குறித்து “கானாவின் ஊனமுற்ற என் சகோதர, சகோதரிகளுக்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்” என்ற இமானுயெல் “[ஆனால்]இது ஒரு தொடக்கம் மட்டும் தான்” என்று கூறினார்.

ஊனமுற்ற குழந்தைகளின் படிப்புக்காக உதவித்தொகை நிதி, நிறுவனங்களோடு இணைந்து ஊனமுற்றோருக்கான சக்கர நாற்காலிகள் வழங்க உதவி செய்தல், அரசோடு இணைந்து ஊனமுற்றோரின் உரிமைகளுக்காக செயல்படுதல் என இன்றும் ஊனமுற்றோருக்காக தொடர்ந்து பணி செய்து வருகிறார். உடலில் தான் ஊனமே தவிர, மனதில் இல்லை என்பதை தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வரும் இமானுயெலின் செயல்பாடுகள் குறித்து (EmmanuelDream.org) எனும் இணையதளத்தில் மேலும் அறியலாம்.

A child with dark skin, wearing a red shirt and black shorts, is running on a light-colored path that curves upwards. The path is bordered by a yellow and orange glow. In the background, there are several green palm trees. The overall scene is bright and sunny.

தனி ஒருவர்

மனது வைத்தால்

உலகையே மாற்ற முடியும்.